

Громадська Умка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 69–70 (13666–13667), 31 СЕРПНЯ 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Міцніє віра в перемогу

Каюсь: якби не журналістський обов'язок, День Незалежності пройшов би для мене майже непомітно. За своїми буденними щоденними клопотами так би й пропав чи не найголовніше свято в році. І прикро, що був би я не один такий. Адже більшість українців досі працюють не для того, щоб жити, а навпаки. І за тим заробітчанством, побутовими труднощами та у цілому виживанням у країні із зовнішнім агресором та внутрішньою корупцією часом не мають коли підняти голови до неба. Ale відзначити День Незалежності варто було хоча б для того, аби переконатися: є сподівання, що все зміниться на краще! Бо ж цьогочі наша Україна–Маті відсвяткувала 27. І це, якщо рахувати від розпаду Союзу, а загалом історія української державності налічує багато століть. Та, менше з тим, Україна молодшає. Наші міста, зокрема й рідна Біла Церква, оновлюються, з життя людей потроху відходять зашарублі стереотипи і звички. І хоч це свято все ще прогріло пахне тяжкою боротьбою, та разом з тим міцніє й віра в перемогу!

Саме такий, піднесений, настрій панував у День Незалежності України й у нашому місті, біля погруддя Кобзаря, де відбувся традиційний мітинг. Міський голова Геннадій Дикий у своєму вітальному зверненні до земляків зазначив, що українці вже півтори тисячі років борються за свою державу. І, попри все, ми вистояли, вберегли власну мову і культуру й нині стоїмо під тими ж прапорами, що й наші предки. Наголосив, що тепер ми можемо з надією дивитися у майбутнє.

Вітали земляків також народний обранець Хвича Мепарішвілі, депутати обласної ради Сергій Яременко та Максим Запаскін, голова Білоцерківського міськрайонного об'єднання Всеукраїнського

ники якої пройшли колоною до стендів з портретами Героїв Небесної сотні. Там білоцерківці вшанували пам'ять сучасних борців за вільну Україну, а благодійний Білоцерківського району, настоятель церкви Покрови Божої Матері УПЦ КП протоієрей Микола Гопайнич провів поминальний молебень.

Того ж дня у рамках свята у Парку культури й відпочинку ім. Т. Шевченка відбулася концертно-розважальна програма «З Україною в серці», учасниками якої стали юні таланти нашого міста. Також на території парку відбувся III-й щорічний відкритий шаховий турнір. Пройшли й різноманітні спортивно- масові заходи та розваги: веселі старти для дітей, екстремальні показові виступи на велосипедах, змагання з баскетболу та футболу, велоперегони «Від новачка до олімпійця».

В цілому Біла Церква скромно, однак щиро відзначила найважливіше національне свято. Наймасштабніше святкування, зрозуміла річ, пройшло у столиці. Хрестатиком знову під супровід сліз і вдячних оваций ішли ветерани сучасної війни. Вона, здається, ще раз обвела червоним 24 серпня в календарі. Та дивлячись в обличча воїнів, ми все сильніше віримо в невідворотність перемоги й миру. Віримо, що з кожним рожком в урочистих промовах все менше уваги приділятиметься ворогам і негараздам, а в наших думках буде все менше іронії та фаталізму. Бо хто-хто, а ми, українці, заслужили і свою незалежність, і щасливе майбутнє.

Богдан Храбуст

товариства «Просвіта» Костянтин Климчук та ветеран Української повстанської армії, почесний громадянин Білої Церкви Теодор Григорович Дячун.

Після виступів та покладання квітів до пам'ятника Тараса Шевченка відбулася святкова хода «З вірою в майбутнє», учас-

Біла Церква – з висоти пташиного польоту

Уже другий рік поспіль у Білій Церкві протягом чотирьох днів, з 23 до 26 серпня, проходив фестиваль повітряних куль «Олександрійська феєрія», присвячений Дню Незалежності України.

Його організаторами стали ГО «Біла Церква туристична» та компанія «Спарт-Аеро». Захід відбувся на території дендропарку «Олександрія» за підтримки спонсорів і партнерів.

Організатори та гості наголосили, що це святкове дійство відбувається з метою підвищення туристичної привабливості міста в цілому й дендропарку «Олександрія» зокрема, висловили сподівання, що фестиваль буде проводитися і надалі.

Оглянути місто з висоти пташиного польоту всі охочі мали змогу двічі на день: вранці з 7.00 до 9.00 та ввечері з 18.30 до 20.00. Польоти тривали близько години.

У фестивалі взяли участь понад 200 осіб. Окрім білоцерківців, були гости з Полтави, Харкова, Одеси, Києва, Броварів, Кременчука, Смілі, Вишневого, Обухова, Херсона, Вінниці та навіть Талліна (Естонія).

Завершився фестиваль святковою концертною програмою.

У заході взяли участь міський голова Геннадій Дикий, представники громадськості та журналісти місцевих ЗМІ.

З офіційних джерел

До свята нашої держави

23 серпня в Білій Церкві відбулися урочистості з нагоди 27-ї річниці Незалежності України.

Під час святкового дійства з вітальним словом до присутніх звернувся міський голова Геннадій Дикий. Він наголосив, що День Незалежності України є одним із найбільших свят нашої держави, яка має тисячолітню історію та невичерпні запаси стійкості. Крім того, зазначив, що Біла Церква та її жителі, які є не від'ємною частинкою України, зробутками і своєю працею відбудовують і відновлюють наше місто.

нізованої бригади ім. Чорних Запорожців;

Олену Олександрівну Лісовенко (на фото) – голову громадської організації «Рада матерів та дружин учасників АТО»;

Ярославу Вікторовичу Перестюка – кулеметника 72 окремої механізованої бригади ім. Чорних Запорожців;

Володимира Віталійовича Славінського – командира 3-ї зенітної ракетної батареї 1-го зенітного ракетного дивізіону 1129-го окремого Білоцерківського зенітного ракетного полку;

Юлію Василівну Скотарь та Сергія Михайловича Петрашенка – волонтерів.

Також зі словами привітань до всіх звернувся народний депутат України Хвича Мепарішвілі.

З нагоди свята та значний внесок у сприяння розвитку української державності, сумлінну працю та активну громадянську позицію країнських білоцерківців нагородили почесними грамотами та подяками Київської обласної ради, грамотами Білоцерківської міської ради та виконавчого комітету.

Під час заходу були відзначенні й ті, хто зі збрію в руках виборював незалежність на Сході України, хто допомагав військовим, підтримував їх.

Зокрема, нагрудним знаком «Відзнака міського голови» було нагороджено:

Олександра Олександровича Лосєва – начальника відділення всебічного застосування 72 окремої меха-

з

з офіційних джерел

Гідний подарунок

Напередодні Дня Незалежності України жителі Білої Церкви отримали надзвичайно гарний та потрібний подарунок – 23 серпня відбулося відкриття залізничного переходу, що сполучає 4-й мікрорайон та вулицю Павличенка.

Міський голова Геннадій Дикий, привітавши присутніх, наголосив, що це 1-й в Україні регульований пе-рехід через залізничні колії. Тут, крім іншого, встановлено ще камери, звукову та світлову сигналізацію. Переход облаштований таким чином, щоб люди могли перетинати колії зручно та, головне, безпечно. Адже на цьому місці досить часто трапляється трагедії.

Також Геннадій Анатолійович подякував за сприяння й допомогу народному депутату України Х. Мепарішвілі.

Хвича Нодарович, у свою чергу, теж звернувся до загалу, привітав усіх з Днем Незалежності. І дав, що будівництво цього сучасного, справді євро-

пейського переходу стало можливим завдяки плідній співпраці «Укрзалізниці», міського голови Г. Дикого та депутатів Білоцерківської міської ради, старанням комунальників. Це все зроблено спільними зусиллями, зауважив народний депутат.

Щирі слова подяки представники влади отримали від білоцерківців, котрі мешкають у цьому мікрорайоні. Адже на такий переход місцеві чекали більше 40 років.

Символічну стрічку передали міський голова Геннадій Дикий та народний депутат Хвича Мепарішвілі, а допомагали їм найменші учасники заходу, майбутня гордість Білої Церкви.

Юлія Штонда

► Нова українська школа

Від проекту до мети

всеозброєність, якими має віртуозно володіти вчитель, котрий приходить у клас, де такі школярі навчаються. Адже від згаданих якостей, від знань педагога і його умінь священнодіяти в умовах інклузії в нинішній, новій, українській школі залежить, наскільки в рівних умовах перед порогом наук, досвіду, відкриттів будуть усі діти, і з особливостями фізичного та/або інтелектуального розвитку – в тому числі.

◆ Далеко не всі в Білій Церкві знають, що на базі нашої П'ятнадцятої школи (БНВО «ЗОШ № 15-ДЮСОК») в травні–червні цього року був реалізований проект «Підготовка педагогів до роботи з дітьми з особливими освітніми потребами в умовах інклузивного середовища», що проходив у рамках проекту «Партисипативна демократія та обґрунтовані рішення на місцевому рівні в Україні», який впроваджувався Асоціацією міст України спільно з Норвегією асоціацією місцевих регіональних влад за фінансової підтримки МЗС Норвегії. Заявником проекту є Ніна Миколаївна Камінна, голова ГО «Ми – особливі», партнерами проекту виступили Інститут спеціальної педагогіки НАПН України, управління освіти і науки Білоцерківської міської ради, БНВО «ЗОШ № 15 – ДЮСОК», Агенція стратегічного розвитку міста Білої Церкви. Координатором проекту від міської ради призначений начальник управління освіти і науки Юрій Федорович Петрик.

◆ Під час круглого столу на згадану тему, який відкрив міський голова Геннадій Анатолійович Дикий, було розкрито зміст, ідея написання, цілі й завдання освітнього проекту. Зaproшені до діалогу директори закладів загальної середньої освіти міста долучилися до професійного обговорення актуальної проблематики спільно зі столичними науковцями.

◆ Наступною сходинкою в реалізації проекту стало проведення 5 науково-практичних семінарів для 100 учасників, якими були педагоги шкіл. Психолого-педагогічний супровід дітей з аутизмом, робота з дітьми, котрі мають порушення зору, слуху, мовлення, інтелекту, – теми, які доступно були розкриті науковцями.

Коментар

перемогу для Білої Церкви серед 55 учасників конкурсу. Наш проект увійшов у десятку найкращих та отримав фінансову підтримку на його реалізацію.

Підготовка педагогів і тренерів з інклузивного навчання – це нова практика для Київської області, яка даст можливість підняти на належний рівень якість надання інклузивних освітніх послуг та забезпечити право на навчання за місцем проживання діткам з особливими потребами.

Оксана Сахарова, партнер проекту, заступник директора Агенції стратегічного розвитку Білої Церкви

Дітям з особливими освітніми потребами, можливо, як нікому, важливі скрупультозність, виваженість, якщо хочете –

Оксана Сахарова,

Форум освітніх пріоритетів визначено

23 серпня департаментом освіти і науки Київської обласної державної адміністрації проведено обласний серпневий форум освітніх пріоритетів «Реформування системи освіти Київської області: висока якість освіти, інтеграція у світовий простір, децентралізація – регіональні пріоритети».

Центральна локація форуму працювала в Білоцерківському національному аграрному університеті та була з'єднана в режимі відеоконференції з 11 закладами освіти, де відбувалися відкриті коуч-студії для різних категорій педагогічних працівників.

У роботі серпневого форуму взяли участь працівники Міністерства освіти і науки України, науково-дослідних інститутів НАПН України, державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти», авторитетних освітніх громадських організацій та понад 1000 працівників системи освіти області: керівники місцевих органів управління освітою, керівники профспілкових освітніх організацій, директори закладів дошкільної, загальної середньої, позашкільної, професійної

(професійно-технічної) та вищої освіти, керівники інклузивно-ресурсних центрів, учителі початкових класів та англійської мови.

Форум розпочався церемонією урочистого підняття Державного прапора України. Голова Київської обласної державної адміністрації Олександр Горган привітав педагогів Київщини з початком нового навчального року та наголосив на важливості реформування системи освіти.

Директор департаменту освіти і науки Віра Рогова у своїй доповіді проаналізувала основні тенденції в розвитку системи освіти Київської області, досягнення педагогів, учнів, студентів і визначила пріоритетні напрями реформування та розвитку галузі освіти області у 2018/2019 навчальному році.

Київщина долучилася до національного проекту „Книга Миру”

23 серпня діти військовослужбовців з Київської області взяли участь у фінальній частині національного проекту «Книга Миру», започаткованого дружиною Глави Держави Мариною Порошенко.

Діти військових, доблесних представників Київщини, які з початку бойових дій на Сході України пішли захищати кордони нашої держави і весь український народ, створили фінальний розділ «Книги Миру», розмістили фотографії та написали побажання мирного й щасливого життя всьому світові.

Сторінки «Книги Миру» вже стали своєрідною дитячою молитвою за мир у нашій країні.

У презентації національного проекту «Книга Миру» взяв участь Президент України Петро Порошенко разом із дружиною Мариною Порошенко, були присутні Надзвичайні та Повноважні Посли іноземних держав, голова Київської обласної державної адміністрації Олександр Горган.

«Дорогі діти, любіть свою Україну, захищайте рідну землю, зростайте справжніми патріотами. Слава Україні!», – такий запис зробив Президент у «Книзі Миру».

У свою чергу, дружина Президента відзначила, що й� надзвичайно приємно вітати у цій залі учасників національного проекту «Книга Миру», які приїхали з усіх куточків України.

На завершення зустрічі, після того, як діти

захисників України заповнили фінальну частину книги, Президент сказав: «Ми з вами зараз творимо історію України – сучасної, вільної, демократичної, європейської України».

«Книга Миру» була передана як експонат Музею подарунків Президента України, який буде нагадувати всьому світу, що українці – мирна нація!

Прес-служба КОДА

РАБІНОВИЧ: «Поява Медведчука у «За життя» сильно налякала владу»

Прихід до партії «За життя» українського політика Віктора Медведчука сильно налякає владу, оскільки тепер остаточно стало ясно, що в політсилі збираються ті, хто може реально змінити країну.

гу на тому, що прихід Медведчука в партію «За життя» найбільше налякає пісевдо-патріотів. Вони зрозуміли, що ми можемо вирішити питання і миру, і пілоне-

Таку думку висловив народний депутат України і лідер партії «За життя» Вадим Рабінович в ефірі авторської програми на телеканалі «112-Україна».

«Як тільки Медведчук сказав про те, що він вступає в партію «За життя», почався шквал нападок у його сторону. Зазвичай тільки на мене одного нападали, зараз уже на Віктора переключились. Але мене ця ситуація радує із двох причин. Перша – нападають, значить, бояться. А друга – нарешті розгледіли, що до команди «За життя» приїднася великий політик, який має можливість реально вирішувати питання не розмовами, а ділом. Я дуже багато спілкуюся на цю тему і весь час акцентую ува-

гільше мене радує. Собака гавкає, а караван іде. Караван наш пішов уже далеко вперед, а гавкіт собак доводить, що ми йдемо в правильному напрямку», – зазначив лідер «За життя».

Він також заявив, що в демократичній Україні кожен повинен мати право висловити свою думку, але зараз таке право мають тільки можновладці.

«Сьогодні «патріоти» вважають, що будь-хто, хто говорить, що ми живемо не краще за всіх, працює на Москву. Якщо у людини є інша думка, і вона вважає, що ми живемо погано – вона заздалегідь ворог України. А я думаю, що вороги – це можновладці, які не дають українцям жити. Я думаю, що ті, хто зараз при владі, – вороги демократії, тому що не дають нормально висловлювати думки. Одна думка є у Медведчука, інша – у влади, третя – у мене. Чому всі ми не маємо права висловлювати свою думку? Вірніше, чому владі можна заявити про свою думку в голос, а нам не можна? Але я впевнений, що скоро ситуація зміниться», – завершив Вадим Рабінович.

Ольга Акіншина

®

Київська область долучилась до акції „Єдність світу в серці миру Станиці-Луганській”

22 серпня голова Київської обласної державної адміністрації Олександр Горган у рамках зазначененої акції передав прапор Київщини з побажаннями миру для «Живого музею прапорів», заснованого луганською волонтеркою, активісткою Наталією Журбенко у Станично-Луганському районі.

У День Незалежності України 20 прапорів з різних областей нашої держави та країн Європи зі щирими побажаннями, а також з надписами «Станиця-Луганська – це Україна», «Станиця-Луганська – це Європа» було відправлено до Станиці-Луганської для «Живого музею прапорів».

Передача прапорів відбулася під час флеш-мобу на підтримку акції «Єдність світу в серці миру Станиці-Луганській», організованого ВГО «Солідарна Молодь» на чолі із керівником Дінарою Хабібулаєвою.

Прес-служба КОДА

З Батьківчиною в серці

свято «Живи, Україно, живи для краси, для сили, для правди, для волі!», присвячене Дню Державного прапора та 27-ї річниці Незалежності України.

Бібліотекарі Жанна Харченко і Світлана Могорит розповідали діткам про рідну країну та її народ, про найбільші міста, гори, озера, річки і моря України. Не омінували увагою і символи української державності – Прапор, Герб, Гімн, звичаї та традиції українців. А щоб маленьким гостям бібліотеки було цікавіше, показали медіа-презентацію «Україна і Я».

Із захопленням малеча розгадувала загадки про народні символи українського народу:

калину, сопілку, соняшник, вишанку, соловейка.

А які ж гарні, милі дівчатка у барвистих вишиванках з голівоньками, уквітчаними віночками! А хлопці у сорочках з червоно-чорним, синім, блакитним орнаментом! Щоб роздивитися і помилуватися ними, затіяли забаву. Під запальну мелодію діти передавали один одному віночок, коли музик зупиняли, дитина, у чій руках він опинився, виходила на середину кола і танцювала.

Ірина Люшинська

На заході був присутній і депутат Київської обласної ради Сергій Яременко. Він привітав усіх зі святом і наголосив, що дітки – це майбутнє нашої країни, і саме їм будувати Україну, щасливу та незалежну.

Наприкінці свята дітлахи, поклавши маленькі рученята на сердечка, старанно виконували Гімн України. Бібліотекарі та Сергій Яременко подарували всім малюкам прапорці й жовто-блакитні кукли.

Ірина Люшинська

З Днем народження, Україно!

З нагоди головних державних свят нашої країни – Дня Незалежності України та Дня Державного прапора – в центральній бібліотеці для дітей відбулися заходи, присвячені цим важливим для кожного українця датам.

Зали книгоzbірні прикрасили виставки-інсталяції «Синьо-жовтий символ незалежності» та «Я люблю Україну», де були представлені документальні й художні твори, присвячені історії формування української державності, боротьбі українського народу за незалежність країни, вшануванню пам'яті громадян, які загинули у боротьбі за територіальну цілісність та державний суверенітет України.

21 серпня дитяча книгоzbірня майоріла жовто-блакитними кольорами прапорців. Працівники бібліотеки влаштували слайд-експурс «Жовто-синій прапор волі» до Дня Державного прапора, під час якого юні читайлики дізналися історію створення українського стяга, згадали інші символи країни, переглянули відеоролик «Історія Державного прапора України».

«Ніхто не здолає твій дух і свободу!» – таку назуву мав літературно-історичний захід,

який відбувся 22 серпня. Завідувачка відділу обслуговування читачів Інна Кабула ознайомила присутніх зі сторінками історії та визначними подіями незалежності України. Користувачі бібліотеки Максим Юхименко, Дарина Попонська, Ірина Яценко та Сергій Слізкочіс продемонстрували талант декламаторів, читаючи патріотичні вірші.

Учасникам заходу було запропоновано чимало історій, легенд, оповідань та романів про історичні етапи становлення

на незалежності нашої країни. Перегляд відеороліків «Слава і воля України» та «Історія незалежності України» допоміг відвідувачам побачити минуле і сучасне нашої країни, згадати імена великих українців, які прославили Батьківщину. Йшлося і про захисників, які сьогодні відстоюють суверенітет та захищають територіальну цілісність держави.

Закінчився захід флешмобом «З Днем народження, Україно!».

Світлана Шалагіна

► Світ природи

Господар лісу

Ця подія відбулася в 1968-му році біля с. Чепеліївки, про неї нам розповів один зі старожилів.

Одного сонячного дня двоє пастухів пасли череду на леваді за селом. В південь вони пообідали та ще й випили пляшку „оковитої“. Несподівано до чоловіків наблизився здоровий, коричнево-чорний, рогатий лось. Один пастух простягнув тварині окрець хліба. Але та не встигла й пожувати гостинця, як напарник зайшов збоку і давай бити палицею по голові невинного красеня. Удали сипалися безперервно, аж поки кров не залила очі та щоки лося. Заошений кров'ю, прибулець дико заревів і кинувся до череди. Він став гамселити рогами й копитами крайно корову, доки та не впала. Потім лісовий велетень підбіг до другої молочниці та побив її так, що в тої потекла кров. Після цього лось із стогоном та ревом подався через земляний насип до лісомузи.

А там неподалік селянин саме косив траву. Побачивши захоплену і розлючену тварину, яка бігла пряма на нього, він кинув косу на землю, дременув до лісомузи й віліз на береста. Лось же попростував до городу, на якому поралася сімейна пара пенсіонерів. Поваливши старенку на землю, він почав ту добряче товки. Та чоловік знайшов поруч дрючика і ним відбив свою дружину.

А ця подія трапилася на Чернігівщині. Два лосі-самці зійшлися в двобой за самку на лісовій галевині. А двоє туристів наблизилися до них метрів на 20 і фотографували. Спалахи „мобілок“ раздрітували

ти тварин і ті накинулися на чоловіків. Розбиті телефони, нам'яті боки та спини, гематоми на тілі

– ось наслідок зустрічі екстремалів з лосями.

...Лосині ферми знаходяться переважно в лісових зонах Євразії та Америки. Фермери зазвичай тримають один або кілька десятків тварин. Влітку випасають їх у лісах, а взимку годують сіном, комбікормом, коренеплодами, зерном. В природі, до слова, лісові велетні харчуються травою, пагонами рослин, листям, хвоєю і бруньками дерев та кущів. Не відмовляються вони й від овочів, фруктів, зерна. Досягають ваги до 7 центнерів.

Із молока лосів фермери виготовляють тверді (жирні, високоякісні) сирі, які здають у ресторани або супермаркети. Найбільше таких ферм у Канаді.

Оригінальний випадок трапився на лосиній фермі у Швеції. Тоді в чоловіка на пасовищі у лісі одна лосиха відбилася від стада і зникла. Та через 3 роки, за 10 кілометрів від обійстя, вона випадково побачила й упізнала свого господаря та повернулася на ферму...

На Київщині вночі серед лісу на шосе раптово вибіг крупний лось. Він намагався перестрінути через автомобіль, що саме їхав дорогою, і зачепився за нього та сильно травмувався. Пробігши узбіччям метрів 30, тварина впала на землю мертвово. Подібний випадок трапився і в Карпатах, де лісовий красень теж загиб

нув під колесами авто.

В 2017 р. двоє мисливців на Хмельниччині, не маючи ліцензії, вишли ввечері до заповідника, щоб впловувати лося. Там заховалися по обидві сторони від джерела. Коли в сутінках тварина з'явилася на стежці, пролунав постріл. Рогатий велетень подався у гущину, а в кущах почувся невдаха-мисливець корчився від болю і стікав кров'ю. Його підстрілив напарник.

У вересні 2017 р. в ЗМІ з'явилася інформація щодо тимчасового припинення полювання на лосів в Україні. Во до відстрілу підлягала та кількість самців, яка перевищує допустиму норму. Тоді Мінекології, за рекомендацією науковців, тимчасово заборонило видачу ліцензій.

Причина – невелика чисельність лосів, що не перевищує 2 тисячі голів. Хоча мисливські товариства запевняли – тих нараховується 6 тисяч особин. Чиновники посилалися і на досвід Польщі, де лосів 30 тисяч, а відстріл поки що не здійснюється. Нарешті в січні 2018 р. в нас вийшла відповідна постанова Уряду, в якій зазначено, що з названої дати лосі занесені до Червоної книги України. Тепер полювання на них категорично заборонено.

I. Д. Василенко,
лісівник,
В. А. Демешук,
викладач БНАУ

на хліб заробить... Га?

– Ти, дед, тію кришкою багато не заробив би, – стомлено промовив хтось із полісменів і почав щось записувать.

Тим часом „дед“ змушеній був назвати свою адресу і не відбивав, бо його хата виявилася таки далеченько від нашого будинку – у глибині тутешнього приватного сектора. Почекули всі, хто слухав, і вік беззубого „майстра“ – таки солідний, за вісімдесят. Тут хлопці в формі взялись розпілювати затриманого, коли краче жилося: тепер чи за Сталіна.

Нічна пригода

– Недочуваю, – схвилювано нагадав про свій віковий статус чоловік.

Йому повторили запитання. Й на діда нахлинули спогади – хоч бери та записуй. Правда, чогось розказував в основному про 41-ий. Як бігали з друзями в „город“ (у місті) грабувати покинуті „жидами“ магазини. Згадав, що якийсь чоловік підбирає розкидані всюди банкноти – „розвалювати топку“... А тоді знов своєї (мабуть, думав, розжалобив стражі порядку):

– Одпустіть мене, га?

– Зарах приїдуть і відпустять, – не відриваючись від писанини відповів йому, видно, старший.

За якийсь час марних ділових благань про помилування (украсти кришку він усе-таки не встиг!) до місяця пригоди надійшав ще один екіпаж, після чого перший поїхав геть.

Хтось із новоприбулих мовив:

– Ну що, діду, ідьмо...

– Куди? – із ледь вловимою надією пролепетав винуватець.

– В тюрму... – і стомлено (чого ці хлопці молоді, а вже такі втомлені?) і трохи сердито сказав поліцейський.

А через якийсь короткий час кришки на тому злочасному контейнері не стало. Може, коли прийшов час, кріплення доламалося остаточно і її забрали власники? До речі, немає кришки й досі, хоча минуло вже з тієї пригоди не одне літо...

Віра Черкаська